

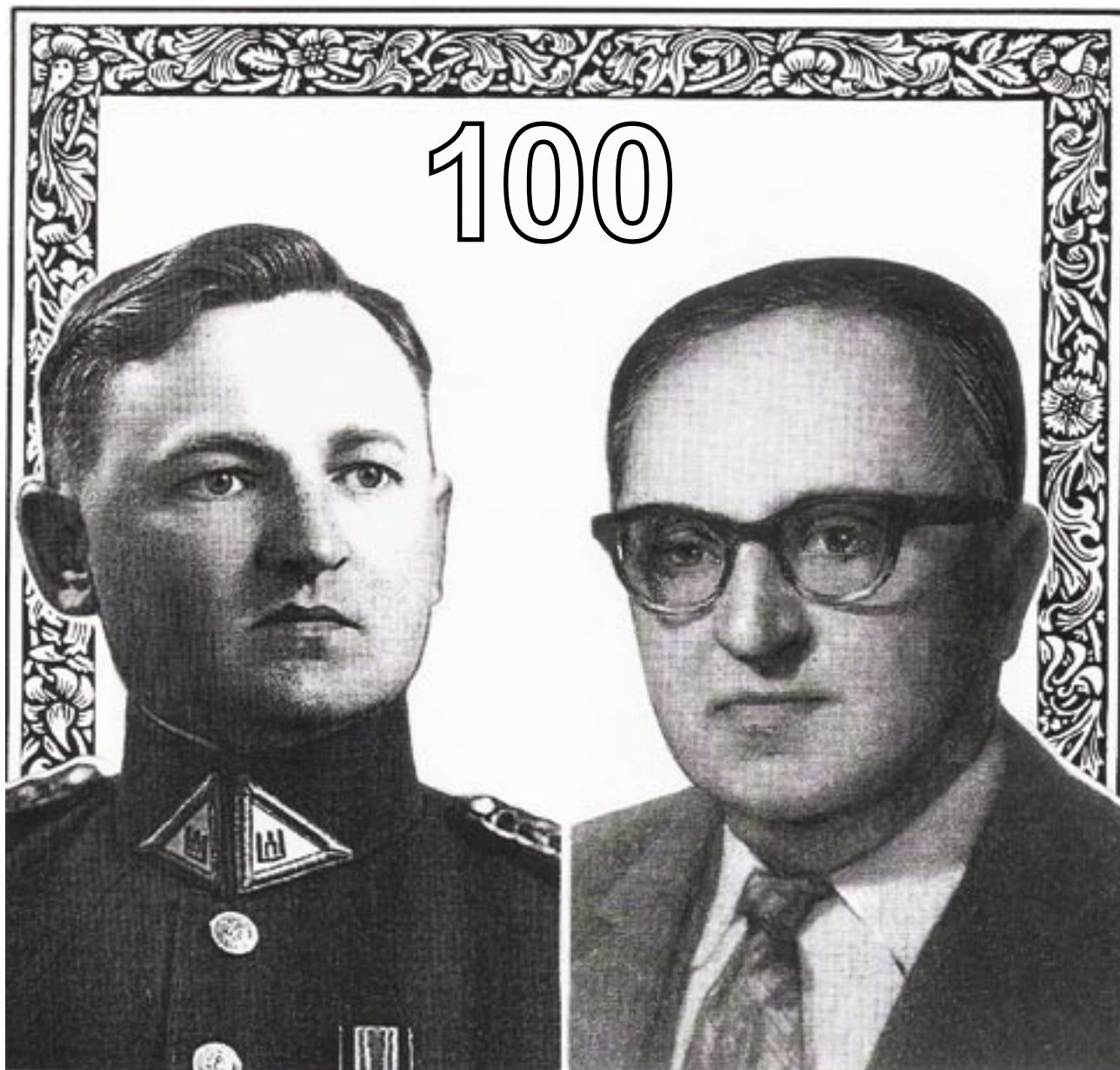
„Ir šviesa, ir tiesa mūs žingsnius telydi!“

VARPAS

LIETUVOS LAISVĖS KOVOTOJŲ SAJUNGOS LEIDINYS

2008 gegužė

Nr. 5 (163)

VYTAUTAS BULVIČIUS

1908 05 05 – 1941 12 18

Karys savanoris, generalinio štabo majoras, LAF Vilniaus štabo vadas, Lietuvos Laisvės kovotojų Sąjungos kūrėjas, Vyčio Kryžiaus ordino kavaličius

ZENONAS IVINSKIS

1908 05 25 – 1971 12 24

Istorikas, visuomenės veikėjas, Bonos (Vokietija) universiteto profesorius, kartu su A.Šapoka paruošęs „Lietuvos istoriją“

S V E I K I N A M E

Motinos dieną nusilenkiame Laisvės kovotojų motinoms, sveikiname visas motinas

*Danguolė Stonytė
gimtadienio proga*

*Vygandą Juozapą Čapliką
70-mečio proga*

*Joną Vitkūną
75-mečio proga*

*Kęstutį Staniulevičių
45-mečio proga*

Vaižganto žemė brangi kiekvienam laisvės kovotojui

Danutė Šilininė

Mano giliu įsitikinimu, į kiekvieno laisvės kovotojo širdį įsmigę rašytojo kanauninko Juozo Tumo Vaižganto svėdasiškio žodžiai: „Aš mylėjau Lietuvą. Tai mano Tėvynė, mano gyvybė, mano džiaugsmas ir pasididžiavimas“.

Nors balandžio 29 d. sukako 75 metai nuo rašytojo mirties, gera žinoti, kad lietuvių tautos grynulio atminimas budriai saugomas nuo užmaršties tamsos jo gimtinėje, kad turime, Vaižganto žodžiais tariant, „deimančiukų“, kurie puoselėja tą rašytojo, veiklaus visuomenininko atminimą.

Kelintą dešimtmetį Svėdasų krašte Anykščių rajone kuriantį talentingą žurnalistą ir fotomenininką Vytautą Bagdoną atsiuntė pats Dievas. Nesiskirdamas su fotoaparatu, jis publikuoja savo straipsnius respublikiniuose leidiniuose, dirbdamas Anykščių savivaldybėje specialistu ryšiams su visuomene, vadovaudamas Svėdasų krašto muziejui, populiariai vadinamam Vaižganto muziejumi.

Žavūs, patrauklūs, vaizdingi jo išleisti lankstinukai spalvotomis nuotraukomis kaip „Gimtieji Malaišiai“, „Lenkiuosi Vaižganto žemei“, „Kviečia ir laukia Vaižganto muziejus“, buvusioje jo vardo pradinėje, statytoje po 1863 m. sukilimo Kunigiškių km., kur 2007 m. rugpjūčio 18 d. dvidešimtmečio jubilėjaus šventėje nuo muziejaus įsikūrimo svečiavosi su Lietuvai pagražinti Vaižganto atkurta draugija įžymusis žurnalistas, kurio publikacijas dažnai skaitome „Varpe“ Vilius Bražėnas. Atsisėdęs į senovinį suolą, garsiai atsidūsejo: „Kokioj šventovėj aš esu!“ Šis nuostabus žmogus, pažinojęs gyvą Vaižgantą, prisiminė jo, kaip humanisto ir kovotojo prieš carizmą, spaudos draudimą, didingą asmenybę.

Lankstinukas „Vaižganto pėdsakai Rokiškio žemėje“ kaip pats kūrybingiausias gidas vedžioja po

Lankstinukai

Vaižganto buvusios gimtinės vieta

Vilius Bražėnas senoviniame suole

Vaižganto lankytas vietas, netgi Panemunėlio geležinkelio stoties bėgiai nufotografuoti, nes jai dundėjo traukiniai, parveždami į gimtinę ar iš jos išveždami Juozą Tumą Vaižgantą.

Muziejų ir Vaižganto gimtuosius Malaišius lankė nemažai laisvės kovotojų: Vorkutos sukilimo organizatorius, knygos „Pūtėme prieš vėją“ autorius Edvardas Burokas, LLKS Ukmergės skyriaus pirmininkas Zigmąs Valatkevičius, rokiškėnas Povilas Mateikis, kapelos „Sidabrinė gija“ – politkalinių muzikantai Mykolas Davidavičius, Petras Pilka, Antanas Pakšys ir daug kitų, kaip, pvz. Jonas Kujalis, Vytautas Vaineikis, kurio nutapytas Vorkutos lagerys kabo IX forto muziejuje, Vincas Korsakas, palikęs

Lietuvos istorijai 8 savo kūrybos knygas, tarp jų – ir apie Vladimiro kalėjimą po Vorkutos sukilimo.

Iš gamtos stebuklų „Varpas“ mini Salas, apsuptas Dviragio ežeru, šitame bažnytkaimyje su parku, Grafo Tiškevičiaus rūmuose, kur buvo įsikūrusi žemės ūkio mokykla Kamajų vlsč., Rokiškio apskr. lankėsi ir Vaižgantas, taigi ekskursija Vaižganto pėdsakais, nusilenkiant Vaižganto žemei, prisimenant ir „Pragiedrulių“, „Dėdžių ir dėdienių“ bei kitų kūrinių autoriaus išsakytus žodžius, pradedant šį rašinuką, laisvės kovotojus įkvėptų dar daugeliui dvasingų žygių už Lietuvos laimę.

Vytauto Bagdono mobilus telefonas susitarimui dėl apsilankymo 8-682-33-024.

Kalbomis klausimai nesprendžiami

Juozas Listavičius

Pastaraisiais metais vakyriškai valdantieji nevengia pasigirti Lietuvos ekonomikos ir finansų pasiekimais. Atrodytų, kad jie, surėmę pečius, kruvinu prakaitu prakaituodami verčia kalnus ir sprendžia visus šaliai ir jos žmonėms iškilusius aktualius klausimus.

Realus šalies ir jos žmonių gyvenimas atrodo kiek kitaip. Jis daugiau garsėja ne savo pasiekimais, bet prasta valdančiųjų veikla, nepakankamais dėmesiu ir pagarba žmogui, jo darbui, sunkia šalies ir jos žmonėms padėtimi socialiniais, teisiniais, demokratijos, saugumo ir kitais klausimais.

Per perdėtą valdančiųjų savanaudiškumą, rūpinimąsi privačius interesus atstovaujančiomis gruputėmis, jų valdymas daugiau nukreiptas grupės draugų labui. Jie toliau žlugdo tautos gamybinį, intelektualų ir patriotinį potencialą. Naikina tautines ir dvasines vertybes. Paminėtam per pastaruosius metus patvirtinti argumentų nestinga. Keletą iš jų galima ir paminėti.

Vienu iš sintetinių rodiklių, charakterizuojančių prastą šalies ir jos žmonių socialinę, ekonominę-finansinę padėtį, yra metinė infliacija. 2007 metais Lietuvos metinė infliacija buvo 8,1 procento. Pensininkams ir mažas pajamas uždirbantiems ji siekė 12,5 procento. 2008 m. sausio mėnesį metinė infliacija pasiekė 9,9 procento, o vasario mėnesį ji išaugo iki 10,8 procento.

Žymiai spartesniais tempais auganti infliacija, iš jų pensininkų ir mažas pajamas uždirbančių atima dar jų rankose nesušildytus paskutinius centus. Kaip

rodo skelbiami duomenys, 2007 m. vienas trečdalis Lietuvos žmonių nesutaupė nė vieno lito. Apie kokį kaupimą ir socialinės atskirties mažinimą galima kalbėti ir 2008 metais, kai šalies infliacija šuoliuoja paminėtais tempais.

Nuo infliacijos neatsilieka ir kainų augimas. 2008 m. sausio mėnesį kainos, lyginant su praėjusių metų sausio kainomis, padidintos: maisto prekėms ir nealkoholiniams gėrimams – 15,9 procento, būstui, vandeniui, elektrai, dujoms ir kitam kurui – 17,5, transporto paslaugoms – 15,8, sveikatos priežiūrai – 9,9, švietimui – 9,0 procentus. Per 2008 m. vasarį kainos dar padidintos 1,8 procento; alkoholiui ir tabako gaminiams – 4,3, ryšio paslaugoms – 2,7 procento.

Valdančiųjų skelbti tautos gerovės kėlimo tikslai nemažai daliai Lietuvos žmonių pavirto išgyvenimo problema. Tautos skurdinimo koeficientas kiekvienais metais didėjo ir 2007 m. pasiekė per 18 procentų. Tokiu būdu beveik kiekvienas penktas šalies gyventojas, arba per 600 tūkst. žmonių, gyvena žemiau skurdo ribos. Per 400 tūkst. jaunų kūrybingų žmonių tapo šaliai nereikalingi ir buvo priversti vykti į Vakarų šalis duonos ieškoti. Ir iš pastarojo įvykio valdantieji randa kuo „pradžiuginti“ Lietuvos žmones – šalyje tik 4,3 procento nedarbas! Jis yra mažiausiais Baltijos šalyse! O kaip „džiaugiasi“ darbu ir atlyginimais šalyje likę mokytojai, gydytojai, kultūros ir kiti darbuotojai, matyt komentarų nereikia. Valdantiejiems tai ne motais. Jie neskursta.

Kaip rodo oficialūs duomenys, valdantieji metai iš metų labiausiai skurdina daugiausia nusipelnusius šalies žmones – senatvės pensininkus. Jų šalyje kiekvienais metais mažėja. Todėl 2008 m. priskaičiuojama tik 590,8 tūkstančio.

2001-2005 metais senatvės pensijos padidintos 35 procentais. Bendras vidaus produktas (BVP) išau-

go 55 procentais ir valstybės biudžeto pajamos – 50 procentų. 2008 m. vidutinė senatvės pensija (VSP) planuojama padidinti 18,3 procento. Valstybės biudžeto pajamos patvirtintos 31,8 procento didesnės. Pateikti duomenys rodo, kad senatvės pensijos kiekvienais metais buvo nepagrįstai mažinamos.

Senatvės pensijų didinimas šalyje neatitinka vidutinio darbo užmokesčio (VDU) augimo. VDU 2007 m. buvo bruto 1813 litų ir neto - 1410 litų. Matome, kad VSP 2007 m. -630 litų nesiekia pusės (705 litų) VDU. ES valstybėse VSP viršija pusę ir daugiau VDU. Dar didesnis skirtumas tarp VSP ir VDU šalyje patvirtintas 2008 m. „Sodros“ biudžete (745 ir 850 litų).

O kokios priesaikos buvo duodamos šalyje kovojant su korupcija. Vyriausybės vadovas net savo mundurą žadėjo perleisti naujam vadovui, jei korupcija per 2007 m. nebus sumažinta. Praėjus metams girdime, kad kovos su korupcija programa nepateisino lūkesčių. Surastas ir didžiausias kaltininkas. Kritikuojami ne Vyriausybės vadovas, ne valdantieji, o kovos su korupcija programos rengėjai. Atseit, programoje numatytiems tikslams pasiekti trūko konkrečių priemonių, buvo nepakankama programos vykdymo kontrolė, panaudotos ne visos iš valstybinio biudžeto finansuojamų institucijų ir visuomeninių organizacijų galimybės.

Naujajame Nacionalinės kovos su korupcija programos projekte numatoma šalinti buvusios programos trūkumus ir siūlomos papildomos priemonės. Jos turėtų padėti tobulinti naują programą. O ar kam nors bent kepurė nuo galvos nukrito už sužlugdytą kovą su korupcija, taip pat neteko niekam girdėti. Prisilaikoma principo – varnas varnui akies nekerta.

Valdantieji neįvykdė nemažai svarbių LR Vyriausybei 2004-2008 metų programos nuostatų. Visų pirma neįvykdytas žmonėms žadėtas žemės ir kito nekilnojamojo turto grąžinimas. Neįvykdytas siekis, kad kiekvienas norintis ir galintis dirbti mūsų šalies žmogus Tėvynėje rastų savęs vertą darbą. Nepadidintas neapmokestinamų pajamų minimumas iki 390 litų (yra 320 litų) Neužtikrintas pensininkams nemokamas dantų protezavimas. Neįvykdytos švietimo ir sveikatos reformos. Nepagerinta studijų kokybė, kad bent pusė aukštųjų mokyklų studijų programų įvertintų tarptautiniai ekspertai. Nereformuotos apskričių administracijos. Merai ir seniūnai nebuvo renkami tiesiogiai per savivaldybių rinkimus. Neįvykdytų programos nuostatų vardijimą galima būtų dar ilgai tęsti. Ir vėl nėra nė vieno kalto

už sužlugdytus Vyriausybės programoje patvirtintus įsipareigojimus.

Valdantieji neskiria reikiamo dėmesio ir resursų Lietuvos bei jos žmonių būties poreikiams tenkinti. Pamiršta, kad žmogus ne vien duona sotus, nors ir jos daugelis stokoja, nekalbant jau apie 20 procentų „atpigintą“ pieną. Pasidomėjus keletu šaliai ir jos žmonėms aktualių klausimų sprendimais džiuginančių rezultatų sunku aptikti. Ypač prastai sprendžiami aplinkosaugos klausimai. 2004-2006 m. ES struktūrinių fondų paramą Lietuva panaudojo tik 63 procentus. ES mastu paminėta parama įsisavinta 83 procentais. Norint laiku visiškai ES paramą įsisavinti, dėl investicijų brangimo Lietuvai reikės papildomai 900 mln. litų iš šalies biudžetų lėšų skirti.

Dėl prasto šalies finansų tvarkymo Tarptautinė reitingų agentūra Lietuvai sumažino skolinimosi reitingus. Tai pablogins šalies įvaizdį. Padidės skolinimosi išlaidos skolintis šalyje ar iš užsienio. Būtų dar sunkiau pritraukti užsienio investicijas.

Per 2007 m. valstybės skola išaugo 1,8 mlrd. litų, iki 16,7 mlrd. litų, arba 17,3 procento BVP. Europos Komisija kritikavo Lietuvą dėl šalyje reformų vilkinimo, mažėjančio konkurencingumo ir patrauklumo užsienio investicijoms bei deficitinio valstybės biudžeto. Būtų verti platesnio aptarimo šalies griauamo paveldo, valstybės užvaldymo, privilegijų, nelygybės prieš įstatymus, teisės ir teisingumo, nihilistinio požiūrio į tautos istoriją ir pilietinės galios indeksą, didelio valdančiųjų išlaidavimo, atlyginimų ir priedų, šalies resursų neefektyvaus ir neracionalaus naudojimo, einamosios sąskaitos deficito, demografijos, socialinio saugumo bei kiti klausimai.

Ir iš gana šykščiai aukščiau paminėtų klausimų sprendimo nematyti, kad valdančiųjų gražiomis kalbomis klausimai negali būti sprendžiami. Lietuva ir jos žmonės laukia ne valdančiųjų gražių kalbų, o ryžtingo, operatyvaus aktualių klausimų plataus aptarimo, priemonių planų jiems spręsti sudarymo ir visų pastangomis bei darbu konkrečių rezultatų sprendimų.

Kadangi dabartiniams valdantiejiems ne pagal jėgas ir norus klausimus spręsti, žmonėms reikėtų daugiau dėmesio sukaupiti ir jėgų skirti valdančiųjų keitimui per LR Seimo rinkimus. Visų pirma, reikėtų siekti atsikratyti vakarykščių ir aktyvių jų pagalbininkų. Juos domino, domina ir domins tik jų pačių reikalai ir likimas. Siekdami padėti Lietuvai ir sau turėtume įveikti savo pyktį ir emocijas bei veikti vadovaudamiesi protu.

Telkimos išsivadavimui iš užvaldymo

Antra Vincė Karosienė

Valstybės atkūrimo dieną, Kovo 11-ją, nemažas būrys neatsakingų jaunuolių kartu su galimais provokatoriais nešė Vilniaus gatvėmis Lietuvos valstybės trispalves ir kaukolėm „papuoštas“ juodas vėliavas, neprotingai ar suplanuotai atkreipę praeivių dėmesį šūksniais nukreiptais prieš žydus. Tai kažkodėl nesudomino nei Lietuvos VRM, nei URM, nei teisės saugininkų – VSD, policijos ir prokuratūros, lyg ši akcija būtų kažkam „susimirkčiojus“ sankcionuota. Iki šiol nežinome, kas buvo šios gėdingos ir pavojingos provokacijos iniciatoriai, kas lengvapėdiškai prisidėjo prie mūsų valstybės simbolio – vėliavos – niekinimo (gal bent vėliau supras, kad niekino), Valstybės atkūrimo fakto sumenkinimo, o kas eilinį kartą įsitikino, kad nemalonumų nepatirs. Šis įvykis negalėjo nesulaukti ir tarptautinės bendruomenės, neišskiriant ir Rytų kaimynių (ypatingai „jautrių“ mūsų atžvilgiu) dėmesio, kadangi buvo parodytas per LTV. Rytų kaimynės, panašių įvykių eigos sklandumą stebėdamos, „vieną gražią dieną“ kasmetinį eisenos scenarijų „patobulinusios“, galėtų

išprovokuoti itin įžūlų incidentą su sunkiai prognozuojamomis pasekmėmis ir žala valstybei. Būtent jos labiausiai turėtų padėkoti LTV vadovams, kad šios viešos akcijos nepražiopsojo, bet gana efektingai pavišino, o Lietuvos teisės saugininkams – už dėmesio šiam įvykiui stoką. Įdomu, kad Lietuvos VRM, URM ir teisės saugos institucijų abejingumas šiam įvykiui, kartu su žiniasklaidos „akylumu“ buvo kaip tik tai, kas numanomai nudžiugina mūsų Rytų kaimynes ir jų spectarnybas.

Tačiau yra atvejų, kai teisės saugininkai, o kartu ir „visuomeninis“ transliuotojas LTV kažkodėl elgiasi priešingai. 2006 metų lapkritį prie Lietuvos Prezidentūros (įstatymo leidžiamu atstumu nuo jos) tris dienas vyko nesankcionuotas ne daugiau kaip 9-nių asmenų piketas protestuojant prieš dabartinę valdžios klaną sukurtą teisinę sistemą, prieš Prezidentui melavusius, tačiau jo palankumo nepraradusius teisėjus ir prieš „prezidentinį“ Teismų įstatymo pakeitimo projektą, nepažeidžiant piketus reglamentuojančio įstatymo. Piketuotojai nešūkavo, pasitenkino pasigamintais plakatais, kuriais pavišino savo pilietinę poziciją. Trečią piketo dieną, kai piketavo tik moterys, policija piketą nutraukė. Piketo dalyvės netrukus gavo šaukimus į policiją. Bet tą kartą nei viena žiniasklaidos priemonė nei apie piketą,

Piketai prie Prezidentūros

nei apie jo išvaikymą nepranešė. Piketo organizatorei S.Veversevičienei buvo iškelta administracinė byla dėl nesankcionuoto piketo tariamo neteisėtumo. Nors piketo dalyvės įteikė Lietuvos Prezidentui savo rašytinius skundus, nurodydamos savo gyvenamąsias vietas, policija visą mėnesį skelbė šių moterų paieškas su jų asmens kodais ir veidų atvaizdais lygiai taip, kaip ieškomi kriminaliniai nusikaltėliai. (Matyt, siekta pagąsdinti). Tai įvyko ne Baltarusijoje, o Lietuvoje! Neveltui, daug vėliau apie tai sužinojęs, žurnalas „Ekstra“ (2007-04-11, Nr.14) nusistebėjo: „Piketuotojai baisiau nei banditai“.

Įsiminė 2004 metų spalio 6-jį, kai pirmą kartą dalyvavau pikete, surengtame prie Lietuvos Prezidentūros 4-6 asmenims protestuojant prieš teismų priklausomumą bei teisinį nihilizmą. Kažkodėl tada tik aš sudominau vyriškį, trumpam atvykusį su konkrečia užduotimi. Prie manęs priartinęs, jis nufilmavo mano veidą sukdamas aplink mane filmavimo kamerą ir tuoj pat pasitraukė. Jo nedomino nei plakatų turinys, nei patys piketuotojai, nors tarp pastarųjų buvo patyrę žmogaus teisių gynėjai bei Lietuvos Žmogaus teisių stebėtojų sąjungos įkūrėjas ir jos pirmininkas Bernardas Gražulis. Apstulbusi ir susijaudinusi pasisukau į bendražygius, nesuprasdama kas vyksta. Draugai juokdamiesi paaiškino: „Tu pirmą kartą piketuoji. Mūsų nuotraukas „jie“ jau seniai turi. Matyt, gavo pranešimą apie pasirodžiusį naują

veidą.“ Prisiminiau sovietų okupacijos laikais mano Tėvui KGB pradėtą „sekimo bylą“ ir apsisprendžiau rašyti į spaudą kritiškus straipsnius teismų ir teisėsaugos klausimais.

Akivaizdu, kad mūsų valdžia liguistai bijo viešos bei argumentuotos teismų ir teisėsaugos institucijų kritikos bei vis dažniau paviešinamų kompetetingų liudijimų ir žurnalistinių tyrimų apie mūsų valstybės užvaldymą. Tačiau valdžia nekliaudo nei viešinti, nei stabdyti su bolševikais niekad nesusidūrusių jaunuolių pavojingų veiksmų, nors būtent tokie veiksmai gali pakenkti daugumos tautiečių siekiui gyventi Nepriklausomoje Lietuvoje. (Šiems jaunuoliams patarčiau perskaityti Juozo Urbšio „Atsiminimus“ apie tai, kaip bolševikai vis „naujų kelių“ ieško ir ateityje būti atsakingais.) Atkuriamojo Seimo pirmininkas, dabar europarlamentaras, Vytautas Landsbergis per metais per žiniasklaidą mus įspėjo, kad Lietuvą valdo šešėlinė valdžia, kad valstybę galima okupuoti per teismus, o neseniai pareiškė, kad Lietuvos teismai jau okupuoti. Ne tik pulkininko V.Pociūno žūtis, VSD skandalas, Prezidentui melavusių teisėjų skandalas, bet ir čia paminėti smulkūs epizodai, manau, liudija vieną ir tą patį, – kad marionetinei Lietuvos valdžiai jau nebepavyksta nuslėpti, kad ji tik žaidžia „valstybę“. „Komtiesos“ grubūs šmeižtai ir isterijos proveržiai liudija, kad ir jai nebesiseka mus užliūliuoti ir kad „nelaimingoji tėvynė“ jau bunda.

2008-04-12 įvykęs „Vilnijos“ draugijos suvažiavimas priėmė rezoliucijas, kurių pagrindu kreipėsi į valstybės vadovus

**Lietuvos Respublikos Prezidentui
Seimo Pirmininkui
Ministrui Pirmininkui
Užsienio reikalų Ministrui**

Dėl lenko kortos platinimo buvusios Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gyventojams

Kovo 29d. Lenkijos seimas patvirtino Lenko kortą buvusios Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gyventojams ir išeiviams, formaliai apimdamas visas 15 buvusios SSSR respublikų, nors Lietuva niekada teisėtai jai nepriklausė.

Imti Lenko kortą yra viliojama daugeliu lengvata: ją turintis galės nemokamai mokytis visose Lenkijos mokyklose ir gauti stipendiją; nemokamai gauti vizą; užsiimti verslais; gydytis; 37 procentais pigiau važiuoti Lenkijos geležinkeliais; nemokamai lankyti muziejus.

Objektyvių reikalavimų gauti Lenko kortą beveik nėra: 1) reikia bent kiek mokėti gudiškai, ukrainiečiaiškai ar rusiškai ir manyti, kad tai lenkų kalba; 2) reikia būti kataliku, t.y. „lenkų tikybos“ arba turėti prosenelius, gimusius okupuotoje ar teisėtoje Lenkijos teritorijoje; tėvams ar seneliams užtenka lenku būti vienam. Išsamiau tai aprašyta tinklapyje www.wilnokg.polemb.net ir Lenkų rinkimų akcijos laikraštyje „Tygodnik Wilen’szczyzny“ (2008-04-3-9, Nr. 14 (790)).

Lenko kortas išdavinės Lenkijos konsulai, nors jiems priklauso rūpintis Lenkijos piliečiais, o ne Lietuvos, Gudijos ar Ukrainos piliečiais. Kad gautum Lenko kortą, reikės eiti į Lenkijos konsulatą ir pasirašyti deklaraciją, kad priklausai lenkų tautai. Istorinių baltų žemių ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės gyventojai vadinosi lietuviais, po Liublino unijos dalis jų pasivadino lietuvių kilmės lenkais. Etnografinės Lietuvos ir buvusio lietuvių kalbos ploto riba

rytuose iš esmės sutampa su 1920 – 1939m Lenkijos laikinai okupuoto ploto riba.

Lenko kortos reglamentas pažeidžia valstybių bei tarptautinius įstatymus ir pagal Lietuvos Respublikos konstituciją (2, 3, 7, 8 str.) yra niekiniai ir negalioja, nes 1920m Lenkija rytų Lietuvą, vakarų Gudiją ir vakarų Ukrainą užgrobė smurtu, antikonstituciniais veiksmais ir prievarta lenkino vietinius gyventojus, klastojo jų dokumentus. Jeigu Lenkija nesustabdys kaimynams nedraugiškų veiksmų – atsisakys būti strateginiu partneriu. Prašome Lietuvos, Latvijos, Ukrainos ir Gudijos institucijas tartis dėl bendrų veiksmų savo valstybingumui, įstatymams bei kultūrai ginti.

LR Seimo Pirmininkui

LR Ministrui Pirmininkui

Dėl etninių žemių lietuvių kultūros apsaugos

Per paskutiniuosius 5 amžius nutautinta maždaug pusė etninio Lietuvių kalbos ploto, sunaikintos seniausios iš gyvųjų indoeuropiečių šnektos.

Prašome nedelsiant imtis visų priemonių joms išsaugoti: prie Seimo patvirtinti Regioninių ir etninių reikalų komisiją;

Vyriausybei priimti Etninių lietuvių žemių įstatymą, numatant prioritetinį jų finansavimą;

etnines lietuvių žemes, išlaikiusias seniausią indoeuropiečių kultūrą, paskelbti saugoma teritorija; valstybinėse Lietuvos institucijose įsteigti etninių lietuvių žemių tyrimo ir globos padalinius;

etninių žemių lietuviams išduoti nemokamas vietas į Lietuvą;

nebevilkinti Breslaujos rajono lietuvių namų statybos;

išspręsti klausimus dėl užribio lietuvių mokyklų, bažnyčių, kitų kultūros įstaigų bei organizacijų normalios veiklos.

LR Prezidentui

Seimo Pirmininkui

Ministrui Pirmininkui

Dėl valstybinės kalbos įstatymo laikymosi

Lietuvos Respublikos Konstitucija skelbia, kad mūsų „valstybinė kalba – lietuvių kalba“. Apgailėstaujame, jog dėl Lenkijos spaudimo Lietuvos Konstituciją ir įstatymus pažeidžia mūsų valstybės atstovai. Lenkijos seimo vicemaršalka informavo, kad prieštaraujant įstatymams, teismo sprendimui balandžio 3 – 5 d. vykusiame Lenkijos – Lietuvos parlamentų grupių posėdyje Č.Juršėnas ir G.Kirkilas

iki liepos mėnesio atostogų žadėjo pakeisti lietuvių kalbos abėcėlę bei rašybą, gražinti prie sovietų valdžios buvusius dvigubus gatvių pavadinimus. Jeigu tai tiesa, minėti valdininkai nedelsiant turėtų būti atstatydinti.

Jau 20 metų svarbiausias Lietuvos lenkų autonomininkų reikalavimas yra pažeisti Konstituciją ir valstybinės kalbos įstatymą. Prašome jų nepažeidinėti ir neįvedinėti „vietinės lenkų kalbos“ (Tautinių mažumų įstatymo projektas), nekeisti lietuvių kalbos abėcėlės ir rašybos (vardų, pavardžių rašymo dokumentuose įstatymo projektas), gatvių bei įstaigų pavadinimų nerašyti dviem ar keliom kalbom), protestuoti dėl tokios tvarkos įvedimo Lenkų kortoje ir reikalauti Lenkijos ją atšaukti kaip antikonstitucinę.

LR Prezidentui

Seimo Pirmininkui

Ministrui Pirmininkui

Dėl Vilniaus apskrities švietimo

Per 20 metų prieškario Lietuvoje buvo sukurta tautinė mokykla. Per paskutiniuosius 20 metų rytų Lietuvoje iš dalies tęsta ne prieškario Lietuvos, o 70 metų okupacijos padarinių gaivinimo politika.

Laikantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos (1,10, 14, 17 str.), valstybinės kalbos, Europos Sąjungos įstatymų prašome:

1. Paminint Lietuvos valstybės etninėse lietuvių žemėse tūkstantmetį, nuo 2008m rugsėjo 1d. Estijos, Latvijos, Lenkijos, JAV ir daugelio kitų valstybių pavyzdžiu, visose valstybinėse mokyklose humanitarinius dalykus (istorija, geografija, muzika, dailė) dėstyti valstybine kalba.

2. Vietovėse, kur daug švietimo įstaigų veikia 2 ir 3 kalbomis, pagal LR Konstitucijos 25, 29 str., iš vienos tautinės partijos priklausomybės jas perimti į apskrities ar ministerijos priklausomybę.

3. Pagal LR Konstituciją ir įstatymus, nutraukti Vilniaus apskrities mokyklų, veikiančių valstybine kalba, finansinę diskriminaciją (žr. „Voruta“, 2008-03-15 d. Nr.5, p. 16).

4. Pagal anksčiau minėtus įstatymus koreguoti LR Vyriausybės 2008-03-12 d. nutarimus Nr. 745, 746 Švietimo ir mokslo ministerijos nutarimo projektą. Vilniaus ir Šalčininkų rajonuose lietuviškos mokyklos prieš 10-15 metų atsikūrė ir savo valstybėje neturi būti žlugdomos.

5. Sukurti vieningą LR valstybės švietimo politiką.

Pagal anksčiau minėtus įstatymus Lietuvoje negali būti regionų su privilegijomis vienai ar kitai tautinei mažumai.

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PARLAMENTINIŲ RYŠIŲ SU ČEČENIJOS
RESPUBLIKA IČKERIJA GRUPĖ
TARPTAUTINĖ PARLAMENTARŲ GRUPĖ ČEČENIJOS PROBLEMOMS

Tarptautinio apvaliojo stalo dalyvių

p. HANS-GERT PÖTTERING

EUROPOS PARLAMENTO PIRMININKUI

p. LLUIS MARIA DE PUIG

EUROPOS TARYBOS PARLAMENTINĖS ASAMBLĖJOS PREZIDENTUI

p. ALEKSANDER STUBB

ESBO PIRMININKUI

Vilnius, 2008-04-18

Kreipimasis

Teisės, teisingumo ir taikos klausimai negali pavargti

Visų norima ir trokštama tobula pasaulio tvarka būna tik išmintimi ir teisingumu grindžiamais santykiais. Atsivertę pasaulio išminčių knygas rasime patarimus savo elgesiui, nors nesame tiek nesupratingi, kad ir patys neskirtume šviesos nuo tamsos. Manome, kad Rusijai leidžiama veikti be jokios atsakomybės. Ir ne dėl nežinojimo ar nesupratimo. To priežastis – sandėris su sąžine ir materialistinis savanaudiškumas, kuris veda į nužmogėjimo prarają.

Tiesai ir teisei gyvuoti bei atkurti nėra senaties. Australijos vyriausybė neseniai atsiprašė už senas istorines skriaudas ir susitaikė su aborigenais. Toks kilniaširdiškumas yra gražus humanistinis, sektinas pavyzdys.

Garbinga Vokietijos politikė, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos prezidentė, Leni Fischer 1996 m. kovo mėn. pasakė: „Čečėnija niekuomet nepadėjo savo parašo po Rusijos Federacijos sukūrimo dokumentu.“ Tai buvo visais laikais: carinės Rusijos imperijos, bolševikų valdymo metu, visuotinio čečėnų ištrėmimo metu ir paskutiniaisiais dešimtmečiais.

Rusijos ministras Anatolijus Kulikovas tais pačiais metais yra pasakęs: „Rusijos kariuomenės buvimas Čečėnijoje yra pagrindinis argumentas, kad Čečėnija yra Rusijos dalis.“ Pasaulis renkasi vieną iš dviejų nuomonių.

Kaip atskiros žmogaus, taip ir tautos prigimtinei teisė yra elgtis laisvai. Mes matome skaudžią teisinę, politinę, socialinę ir moralinę čečėnų tautos padėtį. Jūs, kaip labai reikšmingų organizacijų vadovai, tai irgi suprantate, bet akivaizdu, kad ne viską atvirai teisiškai iki galo padarėte. Jūsų, Jūsų šeimų ir Jūsų tautų geros atminties vardan kreipiamės dėl krizinės padėties Čečėnijoje apibūdinimo ir sprendimo. Tarptautinių teisės normų pakanka monitoringo pagrindų įvertinti čečėnų tautos gyvenimą ir kančias, o tylėjimas reiškia pritarimą prievartos ir siaubo skleidimą Europoje.

Kviečiame tarptautinės teisės vardan principingai ir atvirai savo institucijose nuolatos gvildinti Čečė-

nijos problemą, kuri šiuo metu yra tyliai marinama. Svarbiausiu klausimu Europos Tarybai manome yra Rusijos prisiimtų teisinių įsipareigojimų, priimant ją šios organizacijos nariu, vykdymo užtikrinimas. Taip pat raginame surengti plačią tarptautinę konferenciją čečėnų tautos išgyvenimo, išlikimo ir laisvo apsisprendimo klausimams apsvastyti. Priešingu atveju teisės ir laisvės istorijoje liktų tik negyvų tarptautinės teisės normų tuščias skambėjimas, pirmenybinis prievartos pripažinimas tarptautiniuose santykiuose ir Jums deleguotų priedermių neatlikimas. Sunkus darbas, vertas kiekvieno žmogaus gyvenimo.

Apvaliojo stalo pirmininkas Rytas Kupčinskas

Apvaliojo stalo sekretorius Algirdas Endriukaitis

Stop Čečėnijos genocidui!
Kalba Algirdas Endriukaitis

Prieš dešimtį metų išėjo į amžinybę „gulagu ambasadorius“ Algirdas Šerėnas. Jis seniai galėjo grįžti į Lietuvą, tačiau ruošdamas medžiagą leidiniui „Nežinome savo kaltės“, savanoriškai liko tremtyje, suprasdamas, kad gyvenat Lietuvoje jam Rusijos archyvai nebus pasiekiami. Respublikinėje spaudoje kasmet pasirodydavo jo straipsniai valstybingumo, pilietinės atsakomybės už Tėvynės ateitį temomis. A. Šerėnas, eidamas 68-uosius metus, iš Komijos atvyko aplankyti gimtinės. Viešnagės metu jis Lietuvoje netikėtai mirė - 1998 m. gegužės mėn. 3 d.

Vilniaus universiteto docentas, dr. Evaldas Vilius Navys

Šlovė 1945.05.17 Kalniškės mūšio kovotojui Alfonsui Juškauskui

Kalniškės mūšio vieta

Kalniškės
mūšio
dalyvis
Alfonsas
Juškauskas

Skovagaliuose Tu išvydai dieną,
Skovagaliuose suvokei pasaulį,
Skovagaliuose išgirdai artojo dainą,
Skovagaliuose šypseną Tau siuntė saulė.

Tave kerėjo gimtos žemės burtai,
Laukų rugiagėlių mėlynė,
Pievų gėlės tai didžiausi Tavo turtai,
O mylimiausia – tėviškės dangaus žydrynė.

Dangaus palaimintas ir žemės pamaitintas,
Išaugai Tu didžiausia aplinkos esybe.
Kaimynų pagerbtas, gerų žmonių pamiltas,
Pasijutai esąs galinga asmenybe.

Atokvėpio minutėmis žvelgei į dangaus skliautą,
Stebėjai kaip kregždutės jame skrenda.
Gimtąjį židinį Tu suvokei kaip tautą,
Kurią naikinti žiaurus priešas lenda.

Kas be Tavęs, tavų draugų, apgins nuo tvano,
Kad gimtoji žemėj skleistųsi laisvi žiedai;
Kas be Tavęs apgins nuo stalinistų klanų,
Kad Tavo aplinkoj skambėtų lietuviški vardai.

Žinėjai, kad tauta didvyrius mena:
Vytautą Didįjį, karalių Mindaugą, Kęstutį ir kitus;
Prie jų pridėjai žmogų taurų, gerą –
Vardu Alfonsas iškilus.

Gegužei baigiantis galėjai puošti pienu vainiku,
Klausytis kaip vanduo upeliuose čiurlena.
Bet supratai: po kerziniu batu lietuviams bus nyku,
Todėl apsisprende: kovosi – laisvi tautiečiai lai gyvena.

Pečius surėmęs su drąsiais sodiečiais,
Tu Kalniškėje savo vietą suradai;
Išdrįsai priešintis drauge su pasiryžusiais tautiečiais
Mirtinai jėgai, galingesnei nei nuodai.

Sugriovei Tu pasaulio tiesą,
Kad kautis su kariuomene miškų kovotojai negali;
Kovos lauke Tu atskleidei tą šviesą –
Vienas lietuvis įveikt penkis enkavedistus gali!

Prieš Tave stojo Europą nugalėjusi galybė,
Bet mirties baimę Tu įveikt gebėjai.
Tavo kova, po jos kančia – tautos didybė,
Nes laisvės šauklio vardą iškovot galėjai.

Tavo dėka patyrę laisvės džiaugsmą
Ir išgyvenę kovoje sunkioj patirtą brolių skausmą,
Primiršę kanonados Kalniškėje gausmą,
Vėl patiriame netikrumo jausmą.

Paklaus jaunimas ar Tu žinėjai, ar žinai,
Kad buvo ne beribė Tavo ir draugų galia:
Kad gali žūt ir dingt iš gimtos žemės amžinai,
Jei nelydės sėkmė ir Dievo bus tokia valia.

Ilgai gyvuok, iškentęs lagerius sunkius,
Neįteikto, bet užtarnauto ordino karžygi.
Nereaguok į valdžios asmenis godžius,
Nes atlikai prasmingą ir didingą žygi.

Nenugalėtasis didžiūne!
Nenusimink, kad nuošalėje paliktas esi.
Tėvynės ainiai Tau išaus karūną,
Išauš diena, kuomet gerėsis Tavo žygdarbiu visi!

Įspūdingas ir prasmingas minėjimas

Balandžio 6 d. į Vilniaus Karininkų ramovę pri-
gužėjo daugelio visuomeninių organizacijų vadovų
bei atstovų, pavienių iškilų asmenybių būrys. Buvo
minimas skauto laužavedžio, kariškio, dainininko,
publicisto politologo, paskaitininko, rašytojo, Lietu-
vos Laisvės Kovotojų Sąjungos nario Viliaus Bražėno
95 metų jubiliejus. Renginio paruošimui vadovavo
Lietuvai pagražinti draugija.

Pasisakydamas įvairiuose renginiuose, V. Bražė-
nas cituoja palaimintojo Jurgio Matulaičio žodžius:
„Rikiuokitės ir burkitės“. Anot Jubilato, visiems ži-
noma, kad pavieniui didesnę darbą atlikti sunku ar
net neįmanoma, ypač, jei tai liečia tautos ir jos vals-
tybės reikalus. Ir tuos sambūrius ar rikiuotes ragina
steigti ne kokių siaurų interesų, o idealų pagrindu,
tautos ir jos valstybės tvirtinimo vardan. Jubilato
minėjimas tapo gyvu susibūrimo pavyzdžiu, kurio
„kaltininkas“ buvo jis pats. Gausus suėjimas ir taik-
lūs prasmingi žodžiai tarti Jubilato liudijo, kad Vi-
lius, po dešimtmečius trukusio gyvenimo laisvėje, ta-
čiau be Tėvynės, iki tol mažai kam pažįstamas, mūsų
visuomenėje buvo priimtas kaip labai savas, artimas,
pageidautinas visuose patriotiniuose renginiuose
mokslo ir mokymo įstaigose. Jo glausta, vaizdinga
ir prasminga kalba su humoro trupinėliais iškart pa-
traukia klausytojų dėmesį, teikia betarpiško bendra-
vimo jausmą, išlieka atmintyje.

Skaitlingas sveikintųjų būrys savo glaustuose pa-
sakyimuose aukštai vertino V. Bražėno veiklą Pirmo-
sios Lietuvos respublikos metais, nacių okupuotoje
Lietuvoje, išeivijoje bei atgavusioje nepriklausomybę
Tėvynėje, linkėjo ilgiausių metų.

Pasitraukė V. Bražėnas iš Lietuvos 1944 metais ne
kaip bėglis, o kaip karys būrio vadas, atsišaudyda-
mas, dalyvavo mūšiuose su sovietais prie Sedos. Į
Lietuvą jis sugrįžo 2002 metais. Nesukaupė ir nepar-

sivežė milijonų, nes visą savo išmintį ir energiją su-
naudojo Lietuvos laisvinimo bylai bei tai šaliai, kuri jį
priglaudė po Tėvynę ištikusios negandos.

Jau nuo 1932 m. V. Bražėnas bendradarbiavo spau-
doje („Kuntaplyje“, „XX amžiuje“, „Lietuvos aide“,
„Skautų Aide“ ir kt.). Feljetonus pasirašinėjo Braž-
viliaus slapyvardžiu. Jo feljetonai buvo skaitomi per
radiją, Jaunimo teatre, literatūros vakaruose. Parašė
ne vieną skautišką dainą. Jo žodžiais sukurta daina
„Atgimė tėvynė“ tapo II skautų stovyklos (1938 m.)
himnu. 1937 m. karo mokykloje apdovanotas Vytau-
to Didžiojo ordino III-iojo laipsnio medaliu, 1938 m.
– skautų Lelijos ordinu.

1939 m., prasidėjus karui, mobilizuotas į Lietuvos
kariuomenės ryšių batalioną Kėdainiuose. Vokiečių
okupacijos metais talkino pagrindžio organizacijos
„Lietuvos laisvės kovotojų sąjunga“ veiklai. Vokietij-
oje kartu su kitais atkūrė korporaciją „Vytis“. Daina-
vo solistu Tremtinių operoje Vokietijoje. 1949 m. per-
sikėlė gyventi į JAV. Studijavo Bridžporto inžinerijos
institute.

1951 – 1971 m. buvo Amerikos lietuvių bendruo-
menės Konektikuto apylinkės valdybos narys, pirmi-
ninkas, apygardos politikos komiteto valdybos na-
rys, apygardos pirmininkas. Kelias kadencijas buvo
Amerikos lietuvių bendruomenės taryboje. Dainavo
pirmu tenoru „Aitvarų“ kvartete.

Nuo 1977 m. per John Birch Society padalinį Ame-
rican Opinion Speakers Bureau apie 1000 kartų kal-
bėjo amerikietiškomis ir lietuviškomis auditorijoms,
keletą kartų apvažiudamas visas JAV valstijas, iš-
skyrus Havajus.

V. Bražėnas aktyviai dalyvavo steigiant politines
amerikiečių patriotų grupes, per kurias buvo garsi-
nama ir Lietuvos laisvės byla („Lithuanian American
anticommunist group“, „Lithuanian Freedom Fo-
rum“, „Waterbury Americanism Forum“, „Stam-
ford Forum for American Affairs“), taip pat buvo
„America's Future“, „John Birch Society“, „Eagle
Forum“, „Larry McDonald Crusade – Stop Fi-
nancing Communism“ narys, JAV savaitraščio
„Lee Constitution“ redaktorius (1985 – 1987 m.).

Be išeivijoje išleistų knygų „Normuotos šyp-

VARPAS

Leistas politkalinių sovietinės koncentraci-
jos stovylose: 1955 m. Vorkutoje ir 1957 m. Intoje, nuo 1975 m.
iki 1989 m. – pagrindinė Lietuvoje. Atkurtas 1996 m. vasario mėn.

Leidėjai Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga,

SL 22 09, ISSN 1648-0244.

Adresas: Architektų g. 14-60, Architektų g. 8-4, LT-04210 Vilnius.

Tel.: 2444619, 2442157.

Redaguoja redakcinė kolegija. Numerio dailininkė ir di-
zainerė Neringa Motiejūnaitė. Bendradarbiams honoraras nemo-
kamas. Straipsnių turinys nebūtinai turi sutapti su redakcijos nuo-
mone, straipsniai ir nuotraukos nekomentuojami ir negražinami.

163-ojo „Varpo“ numerio redaktorius – Algimantas Zolubas

Skaitykite „VARPA“ internete: www.lrs.lt/rezistencija

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga (kodas 191913666)

Atsiskaitomoji sąskaita AB Bankas HANSABANKAS, Karoliniškių KA.

Sąskaita Nr. LT62.73000.10002492325

Išleido ir spausdino „Baltijos kopija“. Kareivių g. 13b, Vilnius.
Tiražas 800 vnt.

Aukos VARPUI

Už aukas „Varpui“ dėkojame:

E. Nenortienei – 50 Lt, S. Marčiukaičiui – 10 Lt, B. Eidukienei
– 100 Lt, A. Susniui – 50 Lt, L. Pipirui – 20 Lt, L. Bartkienei – 20
Lt, O. Jurgelienei – 20 Lt, S. Baužienei – 20 Lt, A. Valeikienei
– 20 Lt, A. Rauličkiui 40 Lt, M. Jonėnaitei 10 Lt.

Dėkojame už pervestus į LLKS sąskaitą

2 proc. nuo pajamų mokesčio.

Už nuotraukas dėkojame: Vytautui Visockui, Kazimierui
Dobkevičiui, Edvardui Burokui

senos“, „Kalorijos ir doleriai“ ir „Šamokslas prieš žmoniją“ (dvi laidos), rašytojas pakartojo pastarosios knygos leidybą Lietuvoje ir išleido dar dvi knygas: „Nauja pasaulio santvarka? Lietuva ir pasaulis iš JAV dešinės žiūrint“, „Po dvylika vėliavų. Tarp tironijos ir laisvės“. Periodinėje spaudoje vis randa vietą nauji rašiniai, kurie tikrai prašosi sudedami į naują knygą.

2003 m. Lietuvos Krašto apsaugos ministerija apdovanojo V. Braženą Vyčio kryžiaus ordino Riterio kryžiumi, 2004 m. Lietuvos atsargos karininkų sąjunga – medaliu „Už nuopelnus Lietuvai“. Šio minėjimo metu Lietuvos Politinių kalinių ir tremtinių sąjunga apdovanojo Jubiliatą aukso medaliu.

Į jubiliejinį renginį iš Floridos atvyko V. Braženo dukra Lyvija, Amerikos lietuvių bendruomenės atstovė Elona Vaišnienė, dalyvavo Čėčėnijos atstovė Lietuvoje Aminat Saijeva.

Nors Vilius nelinkęs priiminėti gėlių ir dovanų, tačiau, regis, ne visi sveikintojai pakluso, nes ant stalo susikaupė šūsnis sveikinimų bei padėkų raštų, knygų ir kitokių dovanoms prilygstančių daiktų, gėlės ant stalo nebetilpo, skautų iškeptas pyragas ir išvirta dilgėlių arbata, kurios Jubiliatas čia pat paragavo bei pagyrė, jo tarti padėkos žodžiai už aukštą vertinimą ir sveikinimus liudijo minėjimo pilnatvę.

Išpūdingas Viliaus Braženo gimtadienio minėjimas, ypač Jubilato, monsinjoro Alfonso Svarinsko ir sesers Nijolės Sadūnaitės tarti žodžiai įvairių pavojų lietuvių tautai ir jos valstybei akivaizdoje, virto forumu, skatinančiu dirbti Tėvynei, melstis už Tėvynę.

Skambėjo muzika ir dainos, prie kurių sodriu balsu prisidėjo Jubiliatas. Sekė autografų pasirašinėjimas, fotografų ataka.

Algimantas Zolubas

A + A Stasys ULEVSKIS (1927 -2008)

Prie kapo duobės 2008-04-02

Šiandien mes susirinkom atsisveikinti su Lietuvos Didvyriu Stasiu Ulevskiu, kurį Dievas išleido į atsargą, nes tokie, kaip Stasys, už laisvę kovoja net numirę.

Kai prieš ilgus dešimtmečius prieš sutripta Lietuva vaitojo iš skausmo, Stasys ir panašūs į jį, paklausė savęs: „Kas užstos Tėvynę Lietuvą, jei ne aš?“

Ir pakilo Tauta. Vienus priešas išžudė kovos lauke, kitus belaisviais nutrėmė į lagerius, kalėjimus.

Kuomet 1955 metais Vorkutoje kaliniai surakintomis rankomis pakilo prieš komunizmą ir jo vergovinę santvarką, Stasys, kuriam buvo belikę kalėti nepilni dveji metai, savęs paklausė: „Kas, jei ne aš?“ Jis tapo 7-tos šachtos Vorkutoje streiko-sukilimo komiteto pirmininku, kuris privertė Vorkutos konclagerių administraciją panaikinti sargybos bokšteliuose ginkluotą sargybą, atverti lagerių vartus. Jo vadovaujami kaliniai pasiekė, kad į darbą nebeteko eiti ujamiesiems sargybinių su vilkšuniais.

Ir vėliau Lietuvoj Stasys suprato, kad kova su Galijotu dar nebaigta. Jis ir vėl paklausė: „Kas, jei ne aš?“

1964 m. dalyvauja SSRS antikomunistų sąskrydyje Klaipėdoje, pogrindyje platina Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos leidinį „Varpą“ Marijampolės ir Vilkaviškio rajonuose, vykdo vieno įžulsaus kagėbisto pagrobimą... Atgimimo metu jis visur buvo pirmose eilėse.

Dabar, kai Lietuva verkia melagingų pranašų apgauta, kai pinigais ar pažadų apžaviais paperkami piliečiai, o Lietuvą užvaldo savanaudžiai, atsisveikindamas Stasys mūsų klausia: „Kas išrinks teisingą Seimą ir išgelbės Lietuvą, jei ne Tu?“

Nuoširdžiai užjaučiame Stasio Ulevskio gimines ir artimuosius.

*Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos
ir „Varpo“ redakcijos vardu Edvardas Burokas*

Vietinės Rinktinės Vilniaus apygardos taryba, Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga, „Varpo“ redakcija nuoširdžiai užjaučia gimines ir artimuosius, mirus Lietuvos Vietinės Rinktinės sąjungos vadui Antanui PAULAVIČIUI

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga, Krašto apsaugos bičiulių klubas, Lietuvos Kūrėjų savanorių sąjunga ir „Varpo“ redakcija užjaučia Lietuvos Karo policijos vadą plk. Ričardą Pocių dėl tėvelio mirties

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga, Lietuvos Kariuomenės kūrėjų savanorių sąjunga, Lietuvos Respublikos Krašto apsaugos bičiulių klubas, „Varpo“ redakcija reiškia nuoširdžią užuojautą Lietuvos Rezervo karių asociacijos prezidentui plk. ltn. Vytautui ČEPUKUI dėl mylimo brolio Raimundo mirties

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga, Lietuvos Kariuomenės kūrėjų savanorių sąjunga, Lietuvos Krašto apsaugos bičiulių klubas, Lietuvos Kariuomenės rezervo karių asociacija, „Varpo“ redakcija reiškia nuoširdžią užuojautą artimiesiems, mirus pirmajam Lietuvos Pasienio tarnybos vadui plk. ltn. Virginijui ČESNULEVIČIUI

Gegužės 21-oji Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės diena

Juozas OLEKAS
Ministras
nuo 2006 07 19

Aronas VALYS
Viceministras
nuo 2006 07 21

KRAŠTO APSAUGOS VADOVYBĖ 2008 METAIS

Jūratė RAGUCKIENĖ
Ministerijos sekretorė
nuo 2006 10 21

gen. lt. Vaidas TUTKUS
Karinės tarnybos vadovas
nuo 2004 06 30

brig.gen. Artūras LETTA
Karinių oro pajėgų vadovas
nuo 2006 01 20

fl. admirolas Kęstutis MACIAUSKAS
Karinių jūrų pajėgų vadovas
nuo 1999 05 04

vysk. Eugenijus BARTULIS
Karinės tarnybos sekretorius
nuo 2000 11 25

Renatas NORKUS
Ministerijos sekretorius
nuo 2004 11 05

plk. Gintaras Leonas VEROMĖJUS
L.e.p. generolas majoras
nuo 2007 05 15

plk. Antanas PLIESKIS
Savarankiųjų pajėgų vadovas
nuo 2003 04 22

Tomas GRAŽIŪNAS
Ministerijos sekretorius
nuo 2005 12 01

Artur PLOKŠTO
Ministerijos sekretorius
nuo 2007 08 03

plk. Giedrius VASILIAUSKAS
Logistikos valdybos vadovas
nuo 2007 01 26

plk. Jurgis NORGĖLA
Mokyklų ir dolerinių valdybos vadovas
nuo 2005 01 02

gen.-majr. Vitalijus VAIKŠNORAS
Gynybos šauko viršininkas
nuo 2003 04 24

brig.gen. Vytautas Jonas ŽUKAS
L.e.p. karinės tarnybos vadovas
Lauko (savaranki) pajėgų vadovas
nuo 2007 09 26

plk. Arūnas BALČIŪNAS
Karo atakos pajėgų viršininkas
nuo 2005 08 01

plk. Juozas GRAŽULIS
Karinės tarnybos vyriausiasis kapelionas
nuo 2009 12 11